

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Kommunista Párt délmagyarországi napilapja

Révai József:

Kenyérért, jó pénzért, rendért indul harcba a Magyar Kommunista Párt a november 4-iki választásokon

KENYÉRERT: ez azt jelenti, hogy a gabonabeszolgáltatást, a közellátást úgy kell megszervezni, hogy a télen ne legyen éhínség, hogy az ország rendelkezésére álló szűkös készleteket úgy kell elosztani, hogy elsősorban a dolgozóknak jusson. Bőség nem lesz, akárcsak győz is a választásokon. De ha erőyes kézzel nyulunk hozzá a közellátás kérdéseihöz, akkor a dolgozók számára a mindennapi kenyeret biztosítani lehet. Ha letörjük a közellátási bürokrácia téllenségét és szabotázsát, akkor az éhínség veszélyét igenis el tudjuk hátrítani az ország felől. Hónapok kelleltek hozzá, hogy a természetben lerovandó földmunka kivételével egyáltalában megkezdődjenek. Az ország sok helyén még most sincs kivétel. Csoda-e, ha két hónapra az aratás után már súlyos kenyérgondokkal küzd az ország? A beszállítás hanyagságáért nem a parasztságot hibáztatjuk. De hibáztatjuk azt a közigazgatást, mely immel-ámmal vagy sehogyan sem nyult hozzá a közellátási kormányrendeletek végrehajtásához. Ahhoz, hogy a közellátás körüli szabotázst letörjük, erőly kell és drákói szigor. Mi, kommunisták vállaljuk, hogy erőlyesek és szigorúak leszünk a dolgozók mindennapi kenyerének biztosítása érdekében.

JÓ PÉNZERT indulunk harcba, mert az infláció leküzdése és megállítás nélkül a súlyos gazdasági bajokkal küzdő ország talpraállását megkezdni sem lehet. Azt mondják, hogy az infláció oka a vesztett háború, az áruhiány, a rombadőlt gazdasági, termelési gépezet. Ez igaz, de ebből az igazságból sokan kifogást csinálnak. Várjunk talán addig az infláció elleni harcba, amíg felépítjük rombadőlt gyárainkat, elpusztult mezőgazdaságunkat? Hiszen ehhez hosszú évek kellenek! Az infláció lejtőjén pedig már most csuszunk lefelé, a csúdbe. A pénzügyi válság soron csak a termelés fokozása segít, de addig is lehet rajta segíteni a pénzügyi politika eszközeivel. A gazdaságokkal, a tehetőségekkel lehet adót fizettetni addig is, amíg a termelés sikerül jelentősen fokozzunk. És lehet olyan adópolitikát folytatni, amely biztosítja az állam bevételeit az ár-emelkedések arányában. Nem kell ehhez más, mint a gazdagokkal egyetemben pendülő pénzügyi bürokrácia szabotázsának letörése, kényszereszközök alkalmazása a vagyonozókat sújtó adók behajtásánál. Ehhez is erőly kell és drákói szigor. Mi, kommunisták vállaljuk, hogy erőlyesek és szigorúak leszünk a jó pénz biztosításáért folyó harcban.

És végül:

RENDET AKARUNK TEREMTENI AZ ORSZÁGBAN!

Rendet gazdasági és rendet politikai téren. Az ország mai nyomorúságos helyzetében nem engedheti meg magának azt a fényűzést, hogy gazdasági életében az az elv érvényesüljön: aki bírja, marja. Az állami irányítás, ellenőrzés elvének érvényét kell szerezni az egész vonalon. De ehhez az kell, hogy az állami életben viszont a dolgozók akarata érvényesüljön. Azzal, hogy a munkásság és a parasztság képviselői van a kormányzatban, a parlamentben, még nem érvényesül a dolgozók akarata az állami igazgatásban is. Attól, hogy a munkásság és a parasztság képviselői ott ülnek a kormányban és a nemzeti gyűlésben, még lehet korrupció, szabotázs, rendtelenség, zűrzavar. És van is! Ezen kell változtatni! Ezen akarunk változtatni! De ehhez is erőly kell és drákói szigor. Mi, kommunisták vállaljuk, hogy erőlyesek és szigorúak leszünk a rendesinálásban, az állami igazgatásban dúló korrupció, rendtelenség, szabotázs letörésében.

A magyar demokrácia egy esztendő.

dős. Egy év alatt nem lehetett kisbörni állami, társadalmi, gazdasági életünkben mindazt a szemetet, ami 25 év alatt felgyűlt benne. A közigazgatást főként nem a demokrácia szelleme hatja át, hanem a régi rendszer szelleme. Ezen is csak erőlyel és szigorral lehet változtatni. Megszüntetni az államgépezetet a régi szemléletől csak olyanok tudják, akiket nem köt össze sógori, komasági a régi rendszer embereivel, akiknek soraiban nem tódultak be a régi jegyzők, szolgabírák, alispánok, MÉP-elnökök. Rólunk, kommunistákról még ellenségeink sem állíthatják, hogy menedéket adtunk a régi rend embereinek.

A magyar demokráciában azonban nemcsak régi szemét van, hanem új szemét is. A demokratikus pártokba, a közéleti funkciókba befurakodtak nemcsak a régi rend emberei, akik lesik az alkalmat, hol és hogyan árthatnak a demokráciának, hanem az új rend rablólovagjai is, akik üzletet csinálnak a népnymorból, az inséget jó alkalomnak tekintik a meggazdagodásra és a spekuláció, a korrupció, a kéz kezet mos piszkos erkölcsöt

érvényesítik a demokrácia közelében. Ha a magyar demokrácia a nép demokráciájává akar lenni, urrá kell lennie ezen a rélegen, kiméletlen kézzel ki kell irtania magából a rothadás bacillusait. Valljuk meg őszintén: a néptömegekben nemcsak azért észlelhető sokhelyt bizalmatlanság a demokráciával szemben, mert az utolsó negyedszázadban reakciós és fasiszta szellemben nevelődtek, hanem azért is, mert látják, hogy a demokrácia sokszor csak spanyollal a feketézők, a törtézők, az egyéni érdekeket hajászók számára. Azok, akik így kompromittálják, járatták le a demokráciát, nem kevésbé a nép ellenségei, mint a régi rend emberei. Végre kell velük is, hogy rend legyen az országban. Megszüntetni a demokrácia közéletét ettől az új szemléletől csak olyanok tudják, akiknek soraiban nincsenek üzerek, tőzsdések, spekulánsok, valutacsempészek, adócsalók, bankárok és nagyvállalkozók, akik tehát leginkább immunisak a fertőzés veszélyével szemben, mert nincsenek „elkötelezve” egyik vagy másik feketézőn vagy valutaspekulánsra keresztül a feketézők és valutaspekulánsok egész társadalmának. Leginkább immunisak a fertőzéssel, a vagyonosok soraiból kiinduló és terjedő korrupcióval szemben mi vagyunk, kommunisták, mert a mi pártunk a dolgozó, szegény nép pártja

A Vörös Hadsereg rövid idő alatt felépíti a szegedi közúti hidat

Rodionov műszaki alezredes tárgyalásai Dénes elvtárs polgármesterrel

(Szeged, október 27) Dénes Leó elvtárs, polgármester a szegedi hidak újjáépítésével kapcsolatban már régebben kérte a Vörös Hadsereg segítségét. Most Szegedre érkezett Rodionov alezredes, a Vörös Hadsereg egyik kiváló hidszakértője és a kérelemmel kapcsolatosan hosszas tárgyalásokat folytatott Dénes elvtárs, polgármesterrel.

Rodionov alezredes már magával hozta a kidolgozott műszaki ter-

veket és közölte, hogy ezek alapján rövid időn belül a Vörös Hadsereg műszaki csapatai hozzákezdnek a közúti hid újjáépítéséhez. A közúti hidat nem ideiglenesen, hanem állandó használatra építik újjá és az alezredes kiintétele szerinti, rövid időn belül át is adják a forgalomnak.

Ezenkívül egy másik hidat is tervez

a Vörös Hadsereg azon a helyen, ahol most a pontonhid van. Ez is állandó jellegű átkelési pont lesz. Most már csak a szovjet katonai főparancsnokság jóváhagyását várják és ha ez megérkezik, a munkálatokat nyomban megkezdik. A városi mérnöki hivatal készségesen rendelkezésére bocsátja Rodionov alezredesnek a hídépítésre vonatkozó adatokat.

Truman érintkezésbe lépett Moszkvával a zsákutcába került londoni értekezlet ügyében

Noel Baker angol államminiszter Washingtonban egy sajtóértekezleten az Egyesült Nemzetek szervezetét méltatta. Baker derűlátással nyilatkozott a Szovjetunióval való együttműködésről az Egyesült Nemzetek szervezetének keretén belül és kijelentette: „Bizton remélem, hogy a Szovjetunió sikerrel vezetett ezt az ügyet”. Nyilatkozatában annak a meggyőződésének is kifejezést adott, hogy a külügyminiszterek ismét összeülnek és pozitív eredményeket érnek majd el. Truman elnök közölte, hogy a londoni külügyminiszeri érte-

kezlet zsákutcába jutásának kérdésében közvetlen összeköttetésbe lépett Moszkvával.

Tárgyalások folynak Washington és Moszkva között a távolkeleti kérdésekről is. Hir szerint a Szovjetunió nem ragaszkodik ahhoz, hogy Japánban is németországi mintára szervezzék meg a szövetséges ellenőrző bizottságot. Van rá remény, hogy a Szovjetunió a távolkeleti tanácsnak már a jövő heti ülésén képviselteti magát. Angol jelentés szerint a washingtoni tárgyalások eredményeként angol, kínai és orosz csapatok

is résztvesznek Japán megszállásában.

Németország nyugati megszállási övezetében kijelölték azt a 14 nagyvállalatot, amelyet a polsami halározatok értelmében leszerelnek és jóvátételként átadnak a Szovjetunióknak. Közöltük van az esseni Krupp-gyár, a híres schweinfurti golyócsapágy-gyár, a BMW gépkocsigyár és az I. G. Farbenindustrie ludwigshafeni üze.

Ripka csehszlovák kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy nem teljesíti heti a nagyhatalmaknak azt az óhaját, hogy hagyja abba a szudétánémetek kiutasítását. A csehszlovákok és a németek között elképzelhetetlen az együttélés.

Vasárnap, 28-án délelőtt a Magyar Kommunista Párt a Széchenyi-téren

választási népgyűlése

A gyűlés szónokai: Révai József, Tariné, Komócsin Mihály és Katona Antal elvtársak